A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2011. június 30.*

A C-485/09. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Finanzgericht Hamburg (Németország) a Bírósághoz 2009. december 1-jén érkezett, 2009. október 27-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Viamex Agrar Handels GmbH**

és

a **Hauptzollamt Hamburg-Jonas**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: A. Rosas, a hatodik tanács elnökeként eljárva, U. Lõhmus (előadó) és P. Lindh bírák,

* Az eljárás nyelve: német.

főtanácsnok: P. Mengozzi,
hivatalvezető: K. Malacek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. november 30-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Viamex Agrar Handels GmbH képviseletében K. Landry Rechtsanwalt,

– az Európai Bizottság képviseletében F. Wilman és B. Schima, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1995. június 29-i 95/29/EK tanácsi irányelvvel (HL L 148., 52. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 17. kötet, 466. o.) módosított, az állatok szállítás közbeni védelméről, valamint a 90/425/EGK és a 91/496/

EGK irányelv módosításáról szóló, 1991. november 19-i 91/628/EGK tanácsi irányelv (HL L 340., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 12. kötet, 133. o.; a továbbiakban: 91/628 irányelv) melléklete VII. fejezete 48. pontja 5. alpontjának, valamint az élő szarvasmarhafélék szállítás közbeni kíméletével kapcsolatos export-visszatérítési előírások alkalmazására vonatkozó különleges részletes szabályok megállapításáról szóló, 1998. március 18-i 615/98/EK bizottsági rendelet (HL L 82., 19. o.) 5. cikke (3) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Viamex Agrar Handels GmbH (a továbbiakban: Viamex) és a Hauptzollamt Hamburg-Jonas (hamburg-jonasi vámhivatal, a továbbiakban: Hauptzollamt) között, élő szarvasmarhák Egyiptomba történő exportjára vonatkozó visszatérítések tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 Az 1997. december 18-i 2634/97/EK tanácsi rendelettel (HL L 356., 13. o.) módosított, a marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről szóló, 1968. június 27-i 805/68/EGK tanácsi rendelet (HL L 148., 24. o., a továbbiakban: 805/68 rendelet) 13. cikke (9) bekezdésének második albekezdése előírja, hogy az élő állatok exportjára vonatkozó visszatérítés kifizetése az állatok kíméletére és különösen az állatok szállítás közbeni védelmére vonatkozó közösségi jogszabályok betartásától függ.

4 A 805/68 rendelet alkalmazásának részletes szabályait a 615/98 rendelet tartalmazza.

5 A 615/98 rendelet 1. cikke szerint az élő szarvasmarhafélék exportjára vonatkozó visszatérítés akkor fizethető ki, ha az állatok szállítása során a harmadik országbeli rendeltetési helyükön történő első kirakodásukig a 91/628 irányelv és az említett rendelet rendelkezéseit betartották.

6 A 615/98 rendelet 5. cikkének (3) bekezdése szerint az export-visszatérítést nem fizetik ki azon állatok után, amelyek elpusztultak a szállítás során, vagy amelyekkel kapcsolatban az illetékes hatóság az ugyanezen 5. cikk (2) bekezdésében említett okmányok, a 4. cikkben említett ellenőrzésekről készült jelentések és/vagy az 1. cikk rendelkezéseinek betartásával kapcsolatban rendelkezésére álló minden egyéb információ figyelembevételével úgy ítéli meg, hogy nem feleltek meg a 91/628 irányelvnek.

7 A 91/628 irányelv kilencedik preambulumbekezdésének megfogalmazása szerint „a javasolt szabályoknak az állatok szállítás közbeni hatékonyabb védelmét kell biztosítaniuk".

8 A 91/628 irányelv 2. cikkének (2) bekezdésében szereplő meghatározások szerint:

„a) »szállítóeszköz«: a közúti járművek, vasúti járművek, hajók és légi járművek állatok berakodásához és szállításához használt részei, továbbá a szárazföldi, vízi vagy légi szállítás során használt konténerek;

b) »szállítás«: az állatok szállítóeszköz használatával történő mozgatása, mely az állatok be- és kirakodásával jár;

[…]

g) »utazás«: a kiindulási helyről a rendeltetési helyre történő szállítás.

h) »pihenőidő«: összefüggő időtartam az utazás folyamán, mely során az állatokat nem szállítják szállítóeszközzel;

[…]”

9 A 91/628 irányelv melléklete „Itatási és etetési időközök, szállítási és pihenőidők” című VII. fejezetének 48. pontja a következőképpen rendelkezik:

„1. Az e fejezetben meghatározott követelményeket az 1. cikk (1) bekezdésének a) pontjában felsorolt állatfajok szállítására kell alkalmazni, a légi szállítás kivételével, amelynek követelményeit az I. fejezet E. 27–29. pontja határozza meg.

2. A szállítás időtartama az 1. [alpontban] említett fajok egyedei estében nem haladhatja meg a nyolc órát.

3. A 2. [alpontban] említett maximális szállítási idő meghosszabbítható, amennyiben a szállítóeszköz eleget tesz az alábbi kiegészítő követelményeknek:

[…]

– a szállító jármű a szállított állatok fajának és az út időtartamának megfelelő élelmet szállít,

[…]

4. A 3. [alpont] követelményeinek megfelelő közúti járművek használatakor az itatási és etetési időközök, utazási és pihenési idők a következők:

   a) […] [A] borjak[…], bárányok[…], kecskegidák[…] és csikók[…], valamint […] [a] malacok[…];

   b) A sertések […];

   c) A háziasított egypatás állatok […];

   d) Minden más, az 1. [alpontban] említett fajokhoz tartozó állat számára 14 órás szállítás után legalább egy óra, az itatásra és – amennyiben szükséges – etetésre elegendő pihenőidőt kell biztosítani. E pihenőidő után az állatokat további 14 órán át lehet szállítani.

5. A fent említett szállítási idők után az állatokat ki kell rakodni, meg kell itatni és etetni, és legalább 24 órán keresztül pihentetni kell.

6. Az állatokat tilos vasúton szállítani, amennyiben a maximális utazási idő meghaladja a 2. [alpontban] meghatározott időtartamot. Azonban, amennyiben a 3. és 4. [alpontban] meghatározott feltételek teljesülnek – a pihenőidők kivételével –, a 4. [alpontban] meghatározott utazási időket kell alkalmazni.

7. a) Az állatokat tilos vízi úton szállítani, amennyiben a maximális utazási idő meghaladja a 2. [alpontban] meghatározott időtartamot, hacsak a 3. és 4. [alpontban] meghatározott feltételek nem teljesülnek, az [utazási] és pihenőidők kivételével.

b) A Közösségen belüli két földrajzi pont közötti rendszeres és közvetlen, az állatok kirakodása nélkül, hajókra rakodott járművekkel történő vízi szállítás esetében az állatokat a rendeltetési kikötőben vagy annak közvetlen közelében lerakodás után 12 órán át pihentetni kell, kivéve, ha a tengeri út időtartama olyan, hogy az utazás besorolható a 2–4. [alpont] általános rendszerébe.

8. Az állatok érdekében a 3., 4. és 7. b) [alpontban] meghatározott utazási idők két órával meghosszabbíthatók, különösen a rendeltetési hely közelségére tekintettel.

[…]”

A nemzeti jog

10 Az állatok szállítás közbeni védelméről szóló 1997. február 25-i rendelet (Tierschutztransportverordnung) (BGBl. I., 348. o.) 24. §-ának az alapeljárás idején hatályos változata a szállítási korlátozásokat illetően a következőket írta elő:

„(1) Ha a kiindulási hely és a rendeltetési hely is belföldön található, a levágásra szánt haszonállatok szállítási időtartama nem haladhatja meg a 8 órát. […]

(2) Az (1) bekezdésben meghatározottaktól különböző haszonállatok esetében a szállító és a megrendelő köteles meggyőződni arról, hogy legfeljebb 8 órás szállítást követően a 24 órás pihenőidő keretében a haszonállatokat az illetékes hatóság által engedélyezett megállóhelyen kirakodják, majd megetetik és megitatják […]

[…]

(5) A kirakodásra és a pihenőidőre vonatkozó 2. melléklettel együttesen értelmezett (2) és (3) bekezdés nem vonatkozik az [állatok] vasúton és vízi úton való szállítás[á]ra."

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

11 A Viamex 2000. október 12-én 20 élő szarvasmarha Egyiptomba való kivitelét jelentette be a Hauptzollamt d'Itzehoe-nál, majd 2000. október 26-án export-visszatérítés engedélyezését kérelmezte a Hauptzollamt Hamburg-Jonastól (a továbbiakban: Hauptzollamt). Ezeket az állatokat vasúton szállították Husumból (Németország) Rasába (Horvátország), ahol hajóra rakodták őket.

12 Az előzetes döntéshozatalra utaló végzésből kitűnik, hogy a szállítási terv szerint az állatokat Husumban 2000. október 12-én 11 óra 30 perc és 18 óra között rakodták be. A vonat Husumból 20 óra 10 perc körül indult el. A 2000. október 13-i jesenicei (Szlovénia) megállást követően, ahol az állatokat 21 óra és 22 óra 30 perc között megitatták és megetették, a vasúti szállítmány 2000. október 14-én 5 óra 30 perc körül érte el Rasát.

13 A Hauptzollamt az említett szállítási terv megvizsgálását követően a 2005. augusztus 9-i határozatában azzal az indokolással utasította el az export-visszatérítés engedélyezése iránti kérelmet, hogy ez a szállítás 33 óráig és 20 percig tartott, és ezáltal 28 órával túllépték a 91/628 irányelv melléklete VII. fejezetének 48. pontja szerinti maximális szállítási időt.

14 A Viamex az e határozattal szemben benyújtott kifogásában többek között úgy érvelt, hogy mivel a vasúti szállítás időtartama megfelel a nemzeti rendelkezéseknek, tisztességtelen volt megtagadni tőle az export-visszatérítést.

15 A Hauptzollamt a 2006. május 24-i határozatában azzal az indoklással utasította el az említett kifogást, hogy a vasúti szállítás felülvizsgálata keretében az Európai Bizottság megállapította, hogy a Husumból Rasába való szállítás átlagos időtartama 36 óra és 35 perc, míg a német vasút „teherszállítási" részlege által az állategészségügyi hatóság számára átadott állatszállítási menetrendből kitűnik, hogy az alapügyben szóban forgó szállítás időtartama 34 óra és 41 perc volt. Úgy tűnik tehát, hogy ez a szállítmány nemcsak a 91/628 irányelv szerinti maximális szállítási időt lépte túl, hanem ráadásul a maximális szállítási idő elérése esetére előírt 24 órás pihenőket sem tartották be.

16 A 2006. június 26-án előterjesztett keresetében a Viamex ismét hangsúlyozta, hogy a 91/628 irányelvet a német jogrendbe átültető nemzeti rendelkezések szerint a pihenőidőről és a szállítás időtartamáról szóló rendelkezések nem vonatkoznak a vasúti szállításra.

17 A Finanzgericht Hamburg szerint az alapügy megoldása attól függ, hogy a Viamex megsértette-e a 91/628 irányelv melléklete VII. fejezete 48. pontjának 5. alpontjában

foglalt szabályokat, amelyek szerint a meghatározott szállítási idők után az állatokat ki kell rakodni, meg kell itatni és etetni, és legalább 24 órán keresztül pihentetni kell. Ez a bíróság azt kívánja megtudni, hogy e rendelkezésnek a rendszerben elfoglalt helyéből le lehet-e vonni azt a következtetést, hogy azt csak a közúti szállításokra kell alkalmazni.

18 Egyébiránt a kérdést előterjesztő bíróság azt kívánja megtudni, hogy az alapügyhöz hasonló helyzetekben köteles-e megvizsgálni, hogy az illetékes nemzeti hatóság az arányosság elvének megfelelően alkalmazta-e a 615/98 rendelet 5. cikkének (3) bekezdését. A kérdést előterjesztő bíróságnak ebben a vonatkozásban az az álláspontja, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy bizonyos jogsértések – különösen amelyek nem vezetnek az állatok elpusztulásához – nem eredményezik automatikusan az export-visszatérítéshez való jog elvesztését, ezért az illetékes hatóságnak az arányosság elvének betartása mellett kell határoznia ezen export-visszatérítés fenntartásáról, csökkentéséről vagy megtagadásáról.

19 E körülmények között a Finanzgericht Hamburg felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1. A […] 91/628[…] irányelv melléklete VII. fejezete 48. pontjának [5. alpontja] vonatkozik-e a vasúti szállításra?

2. Amennyiben olyan esetekről kell határoznia, amelyekben a 91/628[…] irányelv megsértése nem vezetett az állatok elpusztulásához, köteles-e a bíróság általánosságban megvizsgálni, hogy a tagállam illetékes hatósága az arányosság elvével összhangban alkalmazta-e a [615/98] rendelet 5. cikkének (3) bekezdését?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

20 A kérdést előterjesztő bíróság az első kérdésével lényegében azt kívánja megtudni a Bíróságtól, hogy a 91/628 irányelv melléklete VII. fejezete 48. pontjának 5. alpontja vonatkozik-e a vasúti szállításra.

21 A Viamex az említett fejezet rendszertani értelmezése alapján úgy véli, hogy e fejezet 48. pontjának 5. alpontja nem vonatkozik a szállításnak erre a típusára. A Viamex szerint ezen értelmezési mód alapján a 48. pont 2–5. alpontja a teherautóval való szállításra, 6. és 7. alpontja a vasúton, illetőleg vízi úton való szállításra, valamint a 8. és 9. alpontja minden szállítóeszközre vonatkozik.

22 Ebben a tekintetben meg kell állapítani, hogy a 91/628 irányelv melléklete VII. fejezete 48. pontjának 5. alpontja általánosságban úgy rendelkezik, hogy a meghatározott szállítási idők után az állatokat ki kell rakodni, meg kell itatni és etetni, és legalább 24 órán keresztül pihentetni kell.

23 Sem ezen 5. alpont, sem a 91/628 irányelv más rendelkezése nem értelmezhető úgy, hogy az uniós jogalkotó az említett alpont hatályát kizárólag a közúti szállításra kívánta volna korlátozni.

24 A 91/628 irányelv melléklete VII. fejezete 48. pontja különböző alpontjainak szövegéből ugyanis kitűnik, hogy azok az alpontok, amelyeknek hatálya valamely meghatározott szállítóeszközre korlátozódik, erre vonatkozóan kifejezett utalást tartalmaznak. Így a 48. pont 4., 6. és 7. alpontjából kitűnik, hogy azok a közúton, vasúton illetőleg vízi úton való szállításra vonatkoznak. Mivel ezen pont 5. alpontja nem tartalmaz ilyen utalást, úgy kell tekinteni, hogy az az összes szállítóeszközre vonatkozik.

25 E körülmények között úgy kell tekinteni, hogy az említett irányelv melléklete VII. fejezete 48. pontjának 5. alpontja a vasúti szállításra is vonatkozik.

26 Ezt az értelmezést megerősíti egyrészt a 91/628 irányelv rendelkezéseinek rendszere. A „szállítás" és a „pihenőidő" fogalmainak ezen irányelv 2. cikkének (2) bekezdésében szereplő meghatározásaiból ugyanis kitűnik, hogy az állatoknak valamely szállítóeszközre való berakodása, és azoknak ezen szállítóeszközről való kirakodása közé eső időtartamok szükségszerűen vagy a szállításhoz, vagy a pihenéshez tartoznak. Márpedig mivel nem vitatott, hogy a 91/628 irányelv melléklete VII. fejezete 48. pontjának 2. és 3. alpontjában szereplő, maximális szállítási időre vonatkozó szabályok többek között a vasúti szállításra is vonatkoznak, úgy kell tekinteni, hogy a szállítási időt követő pihenőidőre vonatkozó szabályok is vonatkoznak erre a szállítóeszközre.

27 Másrészt a 91/628 irányelv célja is alátámasztja ezt az értelmezést, amely cél – az irányelv kilencedik preambulumbekezdése szerint – az állatok szállítás közbeni hatékonyabb védelmének biztosítása.

28 A fenti megfontolásokra tekintettel úgy kell válaszolni az első kérdésre, hogy a 91/628 irányelv melléklete VII. fejezete 48. pontjának 5. alpontja többek között a vasúti szállításra is vonatkozik.

A második kérdésről

29 A kérdést előterjesztő bíróság a második kérdésével lényegében azt kívánja megtudni, hogy abban az esetben, ha a 91/628 irányelv megsértése nem vezetett a szállított állatok elpusztulásához, a tagállamok illetékes hatóságai és bíróságai az ellenőrzésük során a 615/98 rendelet 5. cikkének (3) bekezdését az arányosság elvével összhangban kötelesek-e alkalmazni.

30 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság a C-37/06. és C-58/06. sz., Viamex Agrar Handel és ZVK egyesített ügyekben 2008. január 17-én hozott ítéletében (EBHT 2008., I-69. o.), ugyanezen felek közötti ügy keretében úgy határozott, hogy a tagállamok illetékes hatóságai az export-visszatérítés összegéről csak a 615/98 rendelet 5. cikkének (3) bekezdésében meghatározott két, jól elkülöníthető esetben dönthetnek. Az első esetben, amikor az állatok a 91/628 irányelv rendelkezéseinek megsértése következtében pusztulnak el, az uniós jogalkotó nem hagy mérlegelési mozgásteret az illetékes hatóság számára, mivel kifejezetten előírja, hogy ilyen esetben a visszatérítést nem fizetik ki. Ezzel szemben a második esetben, amikor az említett hatóság úgy ítéli meg, hogy ezt az irányelvet megsértették, azonban ez nem vezetett az állatok elpusztulásához, az uniós jogalkotó bizonyos mérlegelési mozgásteret biztosít az illetékes hatóságnak annak eldöntésére, hogy az említett irányelv rendelkezésének megsértése az export-visszatérítés elvesztését, csökkentését vagy fenntartását vonja-e maga után.

31 A Bíróság ezen második esetet illetően kimondta, hogy az illetékes hatóság feladata annak megállapítása, hogy a 91/628 irányelv valamely rendelkezésének megsértése hatással volt-e az állatok egészségére (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Viamex Agrar Handel és ZVK egyesített ügyekben hozott ítélet 44. pontját, valamint a C-96/06. sz. Viamex Agrar Handel ügyben 2008. május 13-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-1413. o.] 51. pontját).

32 A Bíróság ebben a tekintetben úgy vélte, hogy a 91/628 irányelv olyan megsértése, amely maga után vonhatja az export-visszatérítés csökkentését vagy elvesztését, ezen irányelvnek csak az állatok kíméletéhez – azaz azok fizikai és/vagy egészségi állapotához – kapcsolódó rendelkezéseire vonatkozik, és nem vonatkozik az irányelv azon rendelkezéseire, amelyek ehhez főszabály szerint nem kapcsolódnak (a fent hivatkozott Viamex Agrar Handel és ZVK egyesített ügyekben hozott ítélet 42. pontja).

33 Egyébiránt a Bíróság úgy határozott, hogy az illetékes hatóság feladata annak megállapítása, hogy a 91/628 irányelv valamely rendelkezésének megsértése orvosolható-e, illetve hogy annak az export-visszatérítés elvesztését, csökkentését vagy fenntartását kell-e maga után vonnia. Ugyanezen hatóság feladata annak eldöntése, hogy csökkenteni kell-e az export-visszatérítést azon állatok számának arányában, amelyek e hatóság szerint a 91/628 irányelv megsértését elszenvedték, vagy meg kell-e tagadni e visszatérítés kifizetését, mivel ez a sérelem elkerülhetetlenül kihatott az összes állat egészségére (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Viamex Agrar Handel és ZVK egyesített ügyekben hozott ítélet 44. pontját, valamint a fent hivatkozott Viamex Agrar Handel ügyben hozott ítélet 51. pontját).

34 A Viamex úgy véli, hogy a fent hivatkozott ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az arányosság elve alkalmazásának következtében a tagállamok illetékes hatóságainak és bíróságainak lépcsőzetes szankciórendszert kell bevezetniük, és az export-visszatérítést attól függően kell engedélyezniük, hogy az állatok kíméletére vonatkozó szabályokat a szállítás során ténylegesen ne sértsék meg.

35 Ez az érvelés nem fogadható el.

36 A Bíróság ugyanis a fent hivatkozott Viamex Agrar Handel ügyben hozott ítélet 47. pontjában megállapította, hogy a 615/98 rendelet 5. cikke (3) bekezdésének szövegéből egyértelműen következik, hogy az uniós jogalkotó az export-visszatérítések kifizetését a 91/628 irányelv rendelkezéseinek betartásához kötötte, függetlenül attól, hogy megállapítottak-e olyan tényleges sérelmet, amelyet az állatok a szállítás során elszenvedtek.

37 Ebben az értelemben az állatok egészsége veszélybe kerülhet, és azt már nem lehet biztosítani, amint nem tartják be a 91/628 irányelvnek az állatok egészségére vonatkozó rendelkezéseit. Ehhez hasonlóan a gyakorlatban az illetékes hatóság számára nem mindig lehetséges annak megállapítása, hogy az állatok ténylegesen szenvedtek-e vagy megsérültek-e a hivatkozott rendelkezések megsértése folytán (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Viamex Agrar Handel ügyben hozott ítélet 48. és 49. pontját).

38 A jelen ítélet 32. és 33., valamint 36. és 37. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az illetékes hatóság vizsgálatának elsősorban arra kell kiterjednie, hogy az állatok egészségére vonatkozik-e a 91/628 irányelv megsértett rendelkezése. Amennyiben igen, másodsorban meg kell határozni, hogy ez a sérelem az összes szállított állat egészségét érinti-e, vagy az export-visszatérítéssel érintett állatoknak csak egy korlátozott számát. Harmadsorban az illetékes hatóságnak meg kell vizsgálnia, hogy a megállapított sérelem orvosolható-e. Az említett hatóságnak ezen tények alapján kell eldöntenie, hogy a 91/628 irányelv valamely rendelkezésének megsértése az export-visszatérítés elvesztését, csökkentését vagy fenntartását vonja-e maga után.

39 Abban az esetben, ha az említett hatóság azt állapítaná meg, hogy a 91/628 irányelv rendelkezéseinek megsértése az összes szállított állat egészségét érinti, az export-visszatérítést meg kell tagadnia, anélkül hogy kifejezetten bizonyítania kellene, hogy az állatok a szállításuk során tényleges sérelmet szenvedtek.

40 Ezzel szemben, ha a 91/628 irányelv rendelkezéseinek megsértése ezen állatoknak csak egy részét érinti, e hatóságnak kell eldöntenie, hogy szükség van-e az export-visszatérítés csökkentésére azon állatok számának arányában, amelyekre ez a sérelem hatással lehetett. Az említett visszatérítést mindenesetre nem engedélyezik azon állatok esetében, amelyek vonatkozásában megsértették a 91/628 irányelv rendelkezéseit.

41 Ennélfogva a második kérdésre úgy kell válaszolni, hogy abban az esetben, ha a 91/628 irányelv megsértése nem vezetett a szállított állatok elpusztulásához, a tagállamok illetékes hatóságai és bíróságai az ellenőrzésük során a 615/98 rendelet 5. cikkének (3) bekezdését az arányosság elvével összhangban kötelesek alkalmazni úgy, hogy meg kell tagadniuk az export-visszatérítés kifizetését azon állatok esetében, amelyek vonatkozásában megsértették az említett irányelvnek az állatok egészségére vonatkozó rendelkezéseit.

A költségekről

42 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

1) Az 1995. június 29-i 95/29/EK tanácsi irányelvvel módosított, az állatok szállítás közbeni védelméről, valamint a 90/425/EGK és a 91/496/EGK irányelv módosításáról szóló, 1991. november 19-i 91/628/EGK tanácsi irányelv melléklete VII. fejezete 48. pontjának 5. alpontja többek között a vasúti szállításra is vonatkozik.

2) Abban az esetben, ha a 95/29 irányelvvel módosított 91/628 irányelv megsértése nem vezetett a szállított állatok elpusztulásához, a tagállamok illetékes hatóságai és bíróságai az ellenőrzésük során az élő szarvasmarhafélék szállítás közbeni kíméletével kapcsolatos export-visszatérítési előírások

alkalmazására vonatkozó különleges részletes szabályok megállapításáról szóló, 1998. március 18-i 615/98/EK bizottsági rendelet 5. cikkének (3) bekezdését az arányosság elvével összhangban kötelesek alkalmazni úgy, hogy meg kell tagadniuk az export visszatérítés kifizetését azon állatok esetében, amelyek vonatkozásában megsértették az említett irányelvnek az állatok egészségére vonatkozó rendelkezéseit.

Aláírások